Категорія справи № **754/4075/22: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку; Воєнні злочини.**
Надіслано судом: **28.04.2026.** Зареєстровано: **29.04.2026.** Забезпечено надання загального доступу: **01.05.2026.**
Номер судового провадження: **1-кп/754/216/26**
Номер кримінального провадження в ЄРДР: **12021010000000089**

Номер провадження 1-кп/754/216/2

Справа№754/4075/2

Вирок

Іменем України

28 квітня 2026 року Деснянський районний суд м.Києва в складі:

головуючого - судді ОСОБА_1 ,

секретарі судового засідання - ОСОБА_2 ,ОСОБА_3 , ОСОБА_4 ,

за участі прокурорів - ОСОБА_5 , ОСОБА_6 ,

захисника - адвоката ОСОБА_7 ,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві кримінальне провадження № 12021010000000089 від 14.07.2021 року щодо

ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Харкова, громадянина України, з вищою освітою, працюючого заступником голови Центрального районного суду м. Сімферополя, проживаючого в АДРЕСА_1 , на момент інкримінованого діяння не судимого, засудженого 24.09.2024 р. Подільськи районним судом м. Києва за ч.1 ст. 111 КК України на 13 років позбавлення волі з конфіскацією майна,

за обвинуваченням за ч. 1 ст.438 КК України,

У С Т А Н О В И В :

ОСОБА_8 вчинив порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, що виразилось у порушенні вимог ст.ст. 4, 13, 47, 64, 67, 70 та 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни ві 12.08.1949 р., яка набрала чинності для України 03.01.1955 р., яке полягає у нелегальному ув`язненні та подальшому порушенні права на справедливий і офіційний судовий процес щодо ОСОБА_9 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , в умовах окупації частини території України, а саме Автономної Республіки Кри та м. Севастополя, а також у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, що виразилось у порушенні вимог ст.ст. 4, 13, 47, 64, 67, 70 та 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війн від 12.08.1949 р., яка набрала чинності для України 03.01.1955 р., яке полягає у порушенні права на справедливий і офіційний судовий процес щодо ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , в умовах окупації частини території України, а саме Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, тобт кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 438 КК України за наступних обставин.

Так, достовірно знаючи про тимчасову окупацію Російською Федерацією території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя внаслідок збройної агресії Російської Федерації, за результатами проведеного державними органами Російської Федерації конкурсу Указом Президента Російсько Федерації ОСОБА_11 від 19.12.2014 № 786 діючий суддя судової гілки влади України, громадянин України ОСОБА_8 , будучи призначеним указом Президента України від 02.02.2002 № 96/2002 суддею Київського районного суду м. Сімферополя АР Крим у межах п`ятирічного строку, постаново Верховної Ради України від 15.12.2005 № 3218-VI обраний безстроково суддею Київського районного суду м. Сімферополя АР Крим, свідомо та умисно порушуючи вимоги Конституції та законів України, всупереч присязі судді, за власною згодою та бажанням був призначений на посаду судд «Киевского районного суда города Симферополя Республики Крым» та, усвідомлюючи, що так званий «Киевский районный суд города Симферополя» відповідно до положень ст. 64 Конвенції про захист цивільного населення під час війни є незаконно створеним органом, приступив до виконанн своїх безпосередніх обов`язків у складі незаконно створеного органу окупаційної влади Російської Федерації.

У невстановлені час та місці, але не пізніше 29.01.2015 р. у ОСОБА_8 виник умисел на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, шляхом нелегального ув`язнення особи та подальшого порушенн права на справедливий і офіційний судовий процес у межах здійснення розгляду клопотань слідчих під час досудового розслідування кримінальної справи за обвинуваченням ОСОБА_9 за ч. 1 ст. 212 КК РФ в умовах окупації частини території України, а саме Автономної Республіки Крим та м Севастополя.

У подальшому, 29.01.2015 р. з метою реалізації свого злочинного умислу ОСОБА_8 , займаючи посаду «судді» незаконно створеного органу судової влади «Киевского районного суда города Симферополя Республики Крым», будучи особою з вищою юридичною освітою, зрадивши присязі судд порушуючи закони та звичаї війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, а саме у порушення положень ст.ст. 4, 13, 47, 64 таї 47 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, умисно, усвідомлюючи протиправніст своїх дій, перебуваючи у приміщенні «Киевского районного суда города Симферополя Республики Крым» по вул. Воровського, 16 в м. Севастополі АР, у невстановлений час розглянув за участі прокурора ОСОБА_12 постанову «следователя по особо важным делам первого следственног управления по расследованию особо важных дел Главного следственного управления Следственного комитета Российской Федерации по Республике Крым» ОСОБА_13 про ініціювання перед судом клопотання про обраннязапобіжного заходу у виді тримання під вартою відносно ОСОБА_9 (судов справа № 3/120/201).

За результатами розгляду постанови ОСОБА_13 , ОСОБА_8 , усвідомлюючи, що ОСОБА_9 , перебуваючи на посаді заступника голови Меджлісу Кримськотатарського народу, приймав 26.02.2014 р. під будівлею Верховної Ради Автономної Республіки Крим участь у мітингу на підтримк територіальної цілісності України та проти приєднання АР Крим до складу РФ, а також усвідомлюючи, що ОСОБА_9 перебуває під захистом Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни, в порушення вимог ст.ст. 4, 13, 47, 64, 147 вказаної Конвенції та ст. 6 Конвенції пр захист прав людини і основоположних свобод, керуючись нормами кримінально-процесуального законодавства Російської Федерації, виніс постанову про обрання ОСОБА_9 запобіжного заходу у виді тримання під вартою строком на 21 добу, а саме до 19.02.2015 р.

Крім того, 17.11.2015 р., продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, ОСОБА_8 , займаючи посаду «судді» незаконно створеного органу судової влади «Киевского районного суда города Симферополя Республики Крым», будучи особою з вищою юридичною освітою, зрадивши присязі судд порушуючи закони та звичаї війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, а саме у порушення положень ст.ст. 4, 13, 47, 64 та 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни, умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій, перебуваючи у приміщенні «Киевского районного суда города Симферополя Республики Крым» по вул. Воровського, 16 в м. Сімферополі АР, у невстановлений час розглянув за участі прокурора ОСОБА_14 постанову «старшего следователя первого следственног управления по расследованию особо важных дел Главного следственного управления Следственного комитета Российской Федерации по Республике Крым» ОСОБА_15 про ініціювання перед судом клопотання про обрання запобіжного заходу у виді тримання під вартою відносно ОСОБА_9 (судов справа № 2/2-394/2015).

У подальшому, за результатами розгляду постанови ОСОБА_15 , ОСОБА_8 , усвідомлюючи, що ОСОБА_9 , перебуваючи на посаді заступника голови Меджлісу Кримськотатарського народу, приймав 26.02.2014 під будівлею Верховної Ради Автономної Республіки Крим участь у мітингу н підтримку територіальної цілісності України та проти приєднання АР Крим до складу РФ, а також усвідомлюючи, що ОСОБА_9 перебуває під захистом Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни в порушення вимог ст.ст. 4, 13, 47, 64, 67, 70 та 147 вказаної Конвенції та с 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, керуючись нормами кримінально-процесуального законодавства Російської Федерації, виніс постанову відносно ОСОБА_9 про продовження йому запобіжного заходу у виді тримання під вартою строком на 2 місяці та 10 діб, а саме д 29.01.2016.

Під час судового розгляду та при винесенні рішень, ОСОБА_8 залишено поза увагою той факт, що на момент вчинення ОСОБА_9 дій, які покладені в основу його обвинувачення, територія Автономної Республіки Крим не була тимчасово окупованою Російською Федерацією, останній бу громадянином України, а тому при оцінці подій 26.02.2014 біля будівлі Верховної Ради Автономної Республіки Крим необхідно було керуватись Законодавством України та міжнародними договорами.

Крім того, у ОСОБА_8 у невстановлені час та місці, але не раніше 20.04.2015 р. виник умисел на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, шляхом порушення права на справедливий і офіційни судовий процес в межах здійснення розгляду судового провадження № 1-213/2015 за обвинуваченням ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , в умовах окупації частини території України, а саме Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

Перебуваючи на посаді судді незаконно створеного «Киевского районного суда города Симферополь», ОСОБА_8 20.04.2015 р. розпочав розгляд судової справи № 1-213/2015 щодо ОСОБА_10 , обвинуваченого у вчиненні злочинів, передбачених п. «б» ч. 2 ст. 115, ч. 1 ст. 222 КК РФ, в порядк визначеному процесуальним законодавством Російської Федерації.

У ході судового розгляду обвинувального висновку щодо ОСОБА_10 , ОСОБА_8 було з`ясовано, що обвинувачений є громадянином Російської Федерації, при тому, що ОСОБА_10 не був позбавлений громадянства України, визнавав себе громадянином України, про що стороною захисту під ча судового розгляду неодноразово зазначалося, кримінальна справа відносно якого порушена за фактом «Умышленного причинения легкого вреда здоровью, вызвавшего кратковременное расстройство здоровья, а также незаконное приобретение, хранение и ношение основных частей огнестрельног оружия».

Усвідомлюючи, що ОСОБА_10 є громадянином України, який не виходив з громадянства та не втрачав громадянство України, а громадянство Російської Федерації набув автоматично, після окупації території Автономної Республіки Крим без своєї особистої волі та бажання, і, відповідно, є особо по перебуває під захистом Конвенції про захист цивільного населення під час війни, ОСОБА_8 , у порушення вимог ст. ст. 4, 13, 47, 64, 67 та 70 вказаної Конвенції продовжив судовий розгляд кримінальної справи щодо останнього, сприяючи таким чином реалізації політики окупаційної влад спрямованої на кримінальне переслідування осіб, які висловлюють проукраїнську позицію в порушення свободи слова та думки в частині підтримки позиції про територіальну цілісність України та демонструючи свою залежність від органів окупаційної влади.

Продовжуючи реалізувати свій злочинний умисел, направлений на порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, шляхом порушення права на справедливий і офіційний судовий процес в межа здійснення розгляду судового провадження № 1-213/2015 за обвинуваченням ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , в умовах окупації частини території України, а саме Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, діючи у складі незаконно створеного «Киевского районного суда города Симферополь ОСОБА_8 15.05.2015 р. розглянув матеріали кримінальної справи № 2015417005 від 06.02.2015 р., за результатами якої 15.05.2015 р. виніс вирок, відповідно до якого визнав ОСОБА_10 винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених п. «б» ч. 2 ст. 115, ч. 1 ст. 222 КК РФ т призначив покарання "у виді 4 років та 2 місяців позбавлення волі у виправній колонії загального режиму".

Встановлено, що ОСОБА_8 , мотивуючи винесення обвинувального вироку щодо ОСОБА_10 , посилався на надані «стороною обвинувачення» та досліджені безпосередньо в ході судового розгляду докази, які, на його думку, беззаперечно вказували на наявність в діях ОСОБА_10 складу злочині передбачених п. «б» ч. 2 ст. 115, ч. 1 ст. 222 КК РФ.

Ключовими доказами, наданими стороною обвинувачення, які були покладені в основу обвинувального вироку за п. «б» ч. 2 ст. 115 КК РФ були «Показанияпотерпевшего ОСОБА_16 », «Показания свидетеля «ОСОБА_30», «Показания свидетеля ОСОБА_17 », «Показания свидетеля ОСОБА_18 «Показания свидетеля ОСОБА_19 », «Показания свидетеля ОСОБА_20 », «Показания свидетеля ОСОБА_21 », «Показания специалиста по амуниции и вооружению ОМОН «Беркут» ОСОБА_22 », «Показания специалиста в области баллистики ОСОБА_23 », «Показания судебно-медицинског експерта ОСОБА_24 », «Протоколы предъявления для опознания по фотографии с участием потерпевшего и свидетелей», «Заключение судебно-медицинской экспертизы № 651 от 29 апреля 2014 года», «Приказ о назначении ОСОБА_16 на должность милиционера-снайпера оперативной роты полк милиции особого назначения «Беркут», «Функциональные обязанности ОСОБА_16 », «План обеспечения общественного порядка и безопасности в гор. Киев, Украина, утвердженнiьй приказом начальника ГУ МВД Украины от 06 января 2014 года.».

Разом з тим, ОСОБА_8 було відмовлено у клопотанні сторони захисту щодо направлення міжнародного запиту відповідному органу України, з метою вручення судових повісток свідкам сторони захисту, які не прибули до судового засідання.

Окрім цього, ОСОБА_8 , всупереч вимогам ст.ст. 64 67 та 70 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, було проігноровано той факт, що інкримінований ОСОБА_10 злочин за п. «б» ч. 2 ст. 115 КК РФ розпочався та був закінчений 18 лютого 2014 року на території України, в м. Києв а потерпілі ОСОБА_16 та ОСОБА_10 18 лютого 2014 року не являлися громадянами Російської Федерації, а були громадянами України.

Таким чином, ОСОБА_8 допущено підміну власної оцінки доказів, яка повинна була грунтуватися виключно на законі, всупереч встановленого процесуального порядку, а також в порушення положень ч. 4 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, щ стосуються захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), не надано ОСОБА_10 під час суду всіх необхідних прав та засобів захисту, та засуджено останнього нібито за вчинки, скоєні до початку окупації на території України відносно громадянина України, що, у свою чергу, відображенням залежності від окупаційної влади та упередженості самого судового процесу, спрямованого на кримінальне переслідування осіб, які висловлюють проукраїнську позицію, в порушення свободи слова та думки в частині підтримки позиції про територіальну цілісність України.

Суд дійшов висновку про доведеність вини обвинуваченого ОСОБА_8 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радо України.

Обвинувачений ОСОБА_8 , будучи належним чином повідомленим про розгляд кримінального провадження стосовно нього, відповідно до вимог ст. 323 КПК України, у судові засідання не з`явився, заяв чи клопотань не подав, показань суду не надав, у зв`язку з чим судовий розгляд у межах даног кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченого (in absentia) за обов`язкової участі захисника, який був забезпечений державою.

Так, відповідно до ухвали Деснянського районного суду м. Києва від 15.01.2024 р. задоволено клопотання прокурора про здійснення спеціального судового провадження стосовно обвинуваченого за ч.1 ст. 438 КК України ОСОБА_8 у кримінальному провадженні за № 12021010000000089 ві 14.07.2021 р.

Розгляд кримінального провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених законом, та не суперечить прецедентній практиці Європейського суду з прав людини, згідно з рішенням якого ві 24.05.2007 у справі «Да Лус Домингеш Ферейра проти Бельгії» судове засідання за відсутності підсудного не суперечить вимогам ст. 6 Конвенції, якщо останній зможе згодом домогтися нового судового рішення за його участі, в якому містилася б оцінка висунутих проти нього обвинувачень з фактичними і юридичними обставинами справи.

Суд вважає, що наявні у справі докази свідчать про те, що обвинувачений ОСОБА_8 мав підстави усвідомлювати, що проти нього розпочато кримінальне провадження, він отримав чи мав би отримати оголошену підозру, відповідні виклики та пред`явлене обвинувачення, мав можливість бут обізнаним з усіма своїми правами, у тому числі, на захист та доступ до правосуддя. Відтак, держава Україна під контролем сторони захисту та суду використала всі можливості для того, щоб обвинувачений мав право під час судового провадження як мінімум на такі гарантії: а) бути терміново докладно повідомленим мовою, яку він розуміє, про характер і підставу обвинувачення; б) мати достатній час і можливості для підготовки свого захисту, обрати самим захисника; в) бути засудженим в його присутності і захищати себе особисто або за посередництвом обраного ним захисника, бут повідомленим про це право і мати призначеного захисника безоплатно. Така ситуація узгоджується зі взятими на себе зобов`язаннями, яких повинна дотримуватися держава Україна з тим, щоб забезпечити реальне використання права, яке гарантується статтею 6 Європейської Конвенції з пра людини та ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права. Натомість, обвинувачений ОСОБА_8 скористався своїми правами на власний розсуд за відсутності будь-яких перешкод для їх реалізації на території України та з боку останнього. Вказані висновки грунтуються і на правові позиції Європейського суду з прав людини (справа «Колоцца проти Італії» від 12.02.1985, «Шомоді проти Італії» від 18.05.2004 та ін.), за якою суд при розгляді справи в порядку спеціального судового провадження зобов`язаний обгрунтувати, чи були здійснені всі можливі, передбачені законом заходи щодо дотримання прав обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя.

Захисник обвинуваченого ОСОБА_8 - адвокат ОСОБА_7 у судовому засіданні вказав, що він не зміг поспілкуватись з обвинуваченим, йому не зрозумілі мотиви прийняття рішень суддею ОСОБА_8 , а тому просив з врахуванням даних про особу обвинуваченого призначити йому мінімальн покарання, передбачене санкцією ч.1 ст. 438 КК України.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч. 3 ст. 323 КПК України), суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутност забезпеченню повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст. 2 КПК України, з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених виключн законом. Ці особливості вимагають від суду прискіпливої оцінки кожного поданого доказу обвинувачення, відтак, поріг вимогливості до доказування у даному випадку має бути підвищений.

Судом визнано загальновідомим, і таким, що не потребує доказування у межах даного кримінального провадження, що тимчасова окупація з боку рф частини території України - АР Крим, яка розпочалася зі збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, починаючи з 20.02.201 р., а також анексія з боку російської федерації цієї частини території України є загально відомими фактами, які за хронологією подій: а) констатовані нормативними, хоча і засудженими з точки зору міжнародного права, актами російської федерації, а також «нормативними актами самопроголошених суб`єктів на території України в АР Крим, законність яких не визнається державою Україна, проте прийнятих судом у даному випадку до уваги, оскільки вирішується питання про відповідальність за вчинення злочинів, внаслідок яких були прийняті такі акти; б) встановле національними нормативно-правовими актами, які є обов`язковими для застосування на території України; в) засуджені міжнародними актами колективного реагування, а відтак ці факти не потребують окремого судового доведення.

Під час судового розгляду досліджено докази сторони обвинувачення.

Зокрема, статус обвинуваченого ОСОБА_8 як судді Київського районного суду м. Сімферополя АР Крим станом на 2014 рік підтверджується даними, що містяться у рішенні Вищої ради юстиції № 34 від 16.01.2002 р. та витягу із подання «Про призначення на посади суддів» № 21/01 від 21.01.200 р., відповідно до якого Вища рада юстиції вирішила внести подання Президенту України про призначення ОСОБА_8 на посаду судді Київського районного суду м. Сімферополя АР Крим строком на п`ять років (т. 11 а.с. 29; 30-31).

Відповідно до даних, що містяться у рішенні Вищої ради юстиції «Про внесення подань Президентові України та до Верховної Ради України про звільнення суддів судів Автономної Республіки Крим і міста Севастополя за порушення присяги та залишення без розгляду рекомендації Вищ кваліфікаційної комісії суддів України стосовно судді Київського районного суду міста Сімферополя Автономної Республіки Крим ОСОБА_8 .» № 1206/0/15-15 від 24.12.2015 р. та у витягу з подання «Про звільнення суддів з посад» № 69/0/12-15 від 25.12.2015 р., Вища рада юстиції вирішила внес подання до Верховної Ради України про звільнення за порушення писяги судді Київського районного суду м. Сімферополя АРК ОСОБА_8 (т. 11 а.с. 32-39; а.с. 40-46; т. 7 а.с. 3-39).

Відповідно до листа в.о. Голови Вищої ради правосуддя ОСОБА_8 , Постановою Верховної Ради Криму від 17.09.1993 р. № 384-1 обраний суддею Київського районного суду м. Сімферополя строком на 10 років, Постановою Верховної Ради Криму від 12.01.1995 р. №306-1 звільнений з посади судд вказаного суду за станом здоров`я. Вищою радою юстиції ухвалено рішення від 16.01.2002 р. № 34 щодо внесення подання Президентові України про призначення ОСОБА_8 на посаду судді Київського районного суду м. Сімферополя АРК у межах п`ятирічного строку, Указом Президента Україн від 02.02.2002 р. № 96/2002 ОСОБА_8 призначений на посаду судді Київського районного суду м. Сімферополя АРК у межах п`ятирічного строку. Постановою Верховної Ради України від 15.12.2005 р. № 3218-VI обраний безстроково суддею Київського районного суду м. Сімферополя АРК. Вищо радою юстиції ухвалено рішення від 24.12.2015 р. № 1206/0/15-15 «Про внесення подань Президентові України та до Верховної Ради України про звільнення суддів судів АРК і м. Севасттополя за порушення присяги та залишення без розгляду рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії судді України, у тому числі, стосовно судді Київського районного суду міста Сімферополя ОСОБА_8 .. Постановою Верховної Ради України від 19.04.2016 р. № 1204-VIII ОСОБА_8 звільнений з посади судді Київського районного суду м. Сімферополя АРК у зв`язку з порушенням присяги судді (т. 11 а.с 27-28).

Відповідно до Федерального закона рф «О создании судов российской федерации на территориях Республики Крым и города федерального значения Севастополя и о внесении изменений в отдельные законодательные акты российской федерации» № 154-ФЗ від 23.06.2014 р., на території Республік Крим та м. Севастополя створено ряд судів. (т. 11 а.с. 54-62).

Відповідно до Указа президента российской федерации «О назначении судей федеральных судов» № 786 від 19.12.2014 р., зокрема, «на 6-ти летний срок полномочий судьей Киевского районного суда г. Симферополя назначено ОСОБА_8 » (т. 11 а.с. 63-70).

Відповідно до Указа президента российской федерации «О назначении судей федеральных судов и о представителе Президента Российской Федерации в квалификационной коллегии судей московской области» № 106 від 18.03.2019 р., зокрема, «на 6-ти летний срок полномочий заместителе председателя Центрального районного суда г. Симферополя назначить ОСОБА_8 » (т. 9 а.с. 228-248).

Відповідно до рапорта ст. о/у в ОВС ВКП ГУ НП в АР Крим та м. Севастополі від 26.01.2016 р., використовуючи мережу Інтернет встановлено, що ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , зареєстрований за адресою: АДРЕСА_2 , суддя Київського районного суду м. Сімферополя (т. 4 а.с. 226-227).

З даних протоколу огляду відомостей інтернет-сайту у загальнодоступній мережі Інтернет із додатками від 18.02.2021 р., вбачається, що в ході огляду «Официального интернет-портала правовой инфорации» виявлено «УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ О назначении суде федеральных судов», який складається з 13 аркушів. При огляді вказаного документа на сторінці № 8 зазначено, що призначається одним із суддів «Киевского районного суда г. Симферополя ОСОБА_8 ». На початку документа зазначено, що судді призначаються на 6 років (т. 5 а.с. 52-68);

Обставини здійснення ОСОБА_8 правосуддя від імені РФ на території АР Крим без припинення статусу судді Київського районного суду м. Сімферополя АРК відповідно до законів України, як «судді» незаконно створеного судового органу окупаційної влади «Киевского городского суда Симферополя» знайшли своє підтвердження під час дослідження у судовому засіданні доказів, наданих стороною обвинувачення:

- протоколу огляду відомостей загальнодоступної мережі Інтернет від 21.12.2021 р. з додатком-диском, відповідно до якого у ході огляду офіційної Інтернет сторінки так званого «Центрального районного суда г. Симферополя» за посиланням «http://centr-simph.krm.sudrf.ru/» було встановлено, кр іншого, «Состав судей Центрального районного суда города Симферополя Республики Крым», до якого входить ОСОБА_8 , який займає посаду «заместитель председателя суда» (т. 9 а.с. 168-182);

- протоколу огляду відомостей загальнодоступної мережі Інтернет від 22.12.2021 р. з додатком-диском, відповідно до якого об`єктом огляду є Указ Президента Российской Федерации от 18.03.2019 № 106 «О назначении судей федеральных судов и о представителе президента российской федерации квалификационной коллегии судей московской области», що міститься у відкритому доступі, з якого вбачається, що «заместителем председателя Центрального районного суда г. Симферополя назначен ОСОБА_8 » (т. 9 а.с. 219-227);

- протоколу огляду відомостей інтернет-сайту у загальнодоступній мережі Інтернет від 18.02.2021 р., з якого вбачається, що суддя ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , після тимчасової окупації Автономної Республіки Крим став суддею Київського районного суду м. Сімферополь та виносив вирок відносно громадян України від імені Російської Федерації (т. 5 а.с. 37-39);

- повідомлення заступника начальника Головного управління СБУ в АРК (з дислокацією в м. Херсон) про виявлення кримінального правопорушення (протиправної діяльності, що містить ознаки злочину) ГУ СБУ в АР Крим від 25.03.2021 р., з якого вбачається, що громадянин України ОСОБА_8 н момент здійснення окупації РФ Кримського півострова у лютому-березні 2014 року займав посаду судді Київського районного суду міста Сімферополя та перейшовши на бік ворога призначився т.зв. «суддею Київського районного суду міста Семферополя Республіки Крим». Діючи в інтереса країни-агресора, 15.05.2015 р. в порушення вимог ст. 147 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни ОСОБА_8 винесено обвинувальний вирок за п. «б» ч. 2 ст. 115, ч. 1 ст. 222 Кримінального кодексу Російської Федерації громадянину України ОСОБА_10 , який російсько владою звинувачувався в умисному заподіянні легкої шкоди здоров`ю співробітнику батальйона особливого призначення «Беркут» Головного управління МВД України в АР Крим на території «Маріїнського парку» м. Києва у 2014 році під час подій «Революції Гідності» (т. 5 а.с. 85-86).

Обставини порушення ОСОБА_8 законів та звичаїв війни, знайшли своє підтвердження під час дослідження у судовому засіданні доказів, наданих стороною обвинувачення:

- копії протокола затримання підозрюваного від 06.02.2015 р., відповідно до якого о 20 год. 00 хв. затримано ОСОБА_10 за підозрою «в умышленном причинении легкого вреда здоровью, вызвавшего кратковременное расстройство здоровья Полиенко, совершенное по мотивам идеологическо ненависти и вражды, по признакам преступления, предусмотренного п. «б» ч. 2 ст. 115 УК РФ» (т. 4 а.с. 156-158);

- копії «приговора Именем Российской Федерации» від 15.05.2015 р. по справі № 1-213/2015, відповідно до якого «Признать ОСОБА_10 виновным в совершении преступлений, предусмотренных п. «б» ч. 2 ст. 115, ч. 1 ст. 222 УК Российской Федерацции, и назначить ему наказание: по п. «б» ч. 2 с 115 УК Российской Федерации в виде одного года исправительных работ; по ч. 1 ст. 222 УК Российской Федерации в виде четырех лет лишения свободы без штрафа. В соответствии с требованиями ч. 2 ст. 69 УК Российской Федерации, путем частичного сложения назначенных наказани окончательно назначить ОСОБА_10 наказание в виде четырех лет и двух месяцев лишения свободы в исправительной колонии общего режима без штрафа» (т. 5 а.с. 88-103);

- протоколу пред`явлення особи для впізнання за фотознімками від 24.03.2021 р., відповідно до якого потерпілий ОСОБА_10 за рисами і виразом обличчя, носом, зачіскою та поглядом на фото № 3 впізнав ОСОБА_8 , як особу, яка вела справу відносно нього та винесла вирок відносно останнього (5 а.с. 74-75);

- протоколу огляду DVD-R диску, наданого потерпілим ОСОБА_10 , від 18.02.2021 р., відповідно до якого на вказаному диску наявні відеозаписи російських ЗМІ, на яких присутній потерпілий ОСОБА_10 та особи, які причетні до його засудження, зокрема, суддя Київського районного суду м Сімферополя ОСОБА_8 , а також інші особи, причетні до кримінального провадження та суду відносно потерпілого ОСОБА_10 . Зокрема, у папці «Відео» в підпапці «Мое видео с Киевского районного суда» наявні 13 відеозаписів, на частині з яких «videoplayback.mp4», «ОСОБА_12 довольн приговором боевику «Евромайдана»16_ОСОБА_31.mp4» та «Суд над ОСОБА_25 . mp4» наявні відомості, що підтверджують протиправні дії відносно потерпілого ОСОБА_10 (т. 5 а.с. 40-51);

- копії «протокола задержания подозреваемого» від 29.01.2015 р., відповідно до якого 29.01.2015 р. о 15 год. 10 хв. ОСОБА_9 було затримано за підозрою у кримінальній справі № 20144467091, а саме, в організації масових заворушень 06.02.2014 р. біля приміщення Верховної Ради АРК, тобто вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 212 УК РФ (т. 8 а.с. 21-24);

- копії «постановления» від 29.01.2015 р. по справі № 3/1-20/201, відповідно до якого відносно ОСОБА_9 було обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою строком на 24 доби, а саме, до 19.02.2015 р. включно (т. 8 а.с. 18-20);

- копії «апелляционного постановления» від 06.02.2015 р. по справі № 22-449/2015, відповідно до якого «апелляционную жалобу адвоката ОСОБА_26 в интересах обвиняемого ОСОБА_9 - оставить без удовлетворения, а постановление Киевского районного суда г. Симферополя Республики Крым о 29.01.2015 г. - без изменения» (т. 8 а.с. 25-26);

- копії «постановления о продлении срока содержания под стражей» від 17.11.2015 р. по справі № 3/2-394/2015, відповідно до якого строк тримання під вартою ОСОБА_9 , обвинуваченого за ч. 1 ст. 212 УК РФ, продовжено на 2 місяці 10 діб, а усього до 12 місяців, тобто до 29.01.2016 р. включно (8 а.с. 53-54);

- копії «апелляционного постановления», відповідно до якого «постановление Киевского районного суда г. Симферополя от 17.11.2015 г. в отношении ОСОБА_9 оставить без изменения, апелляционную жалобу адвоката ОСОБА_26 - без удовлетворения» (т. 8 а.с. 55-59);

- копії «приговора именем российской федерации» від 11.09.2017 р. по справі № 1-1/2017, відповідно до якого « ОСОБА_9 признать виновным в совершении преступления, предусмотренного ч. 1 ст. 212 УК РФ (в редакции Федерального закона от 13.06.1996 г. № 63-ФЗ) и назначить ему наказание виде 8 лет лишения свободы с отбыванием наказания в исправительной колонии общего режима» (т. 9 а.с.1-100);

- копії довідки № 025584, відповідно до якої ОСОБА_9 25.10.2017 р. звільнений по помилуванню згідно з указом Президента Російської Федерації № 515 (т. 8 а.с. 169-170).

Допитаний судом потерпілий ОСОБА_9 показав, що на період лютого 2014 року він був депутатом Бахчисарайської райради і заступником голови Меджлісу Кримськотатарського народу. 26.02.2014 р. він знаходився під будівлею Верховної Ради Автономної Республіки Крим, де проводився мітинг, метою довести, що Крим - це Україна і запобігти сепаратиським настроям та політичному зверненню деяких депутатів до путіна про вступ до рф. Він був одним з організаторів цього мітингу. На той момент біля будівлі ВР АРК знаходились 400 працівників поліції, біля 450 представникі внутрішніх військ, представники козацтва, частина приватного формування Вагнерівців, представники ФСБ. Проти них були десятки тисяч громадян України з прапорами Криму, Меджлісу, з гаслами, що Крим - це Україна. Близько 17-18 год. він залишив територію, де проводився мітинг. 29.01.201 р. приблизно о 16-17 год. його затримали в кафе навпроти будівлі СБУ. Хто затримав, йому відомо не було. Йому одягнули на голову мішок і кудись повезли, потім він опинився у підвалі СБУ, а нині ФСБ. Цього ж дня його в кайданках, з мішком на голові, повезли до Центрального суду м Сімферополя, але там його відмовились приймати і його відвезли до Київського районного суду м. Сімферополя. Поза робочим часом суддею зазначеного суду ОСОБА_8 було розглянуто клопотання слідчого і обрано йому запобіжний захід у виді тримання під вартою на 21 добу. В суді бу присутній його адвокат ОСОБА_27 , якого запросив його товариш, але часу на спілкування з адвокатом йому не надали, на заяву адвоката про те, що він не ознайомлений з клопотанням, суддя не відреагував. Розгляд клопотання здійснювався за законодавством рф, не дивлячись на те, що ві повідомляв, що є громадянином України. 17.11.2015 р. суддя ОСОБА_8 продовжив йому зазначений запобіжний захід, залишивши поза увагою доводи його захисника - адвоката ОСОБА_28 , який зачитав Конвенцію, про те, що він підпадає під законодавство України. 11.09.2017 р. він бу засуджений за ч.2 ст. 212 кк рф на 8 років позбавлення волі. Практично 3 роки він перебував в умовах позбавлений волі, був звільнений по обміну. Громадянином рф він ніколи не був.

Відповідно до листа Департаменту з питань громадянства, паспортизації та реєстрації Державної міграційної служби України, ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , документований паспортом громадянина України серії НОМЕР_1 , виданим 31.10.2000 р. Центральним РВ Сімферопольсього МУ ГУМВ України в Криму. та паспортом громадянина України для виїзду за кордон серії НОМЕР_2 , виданим 18.08.2005 р. органом видачі 0102 (т. 11 а.с. 26).

З відповіді на запит про надання інформації, з приводу надходження заяви про вихід з громадянства України та подання про втрату громадянства України від ОСОБА_8 , наданої заступником Керівника Офісу Президента України вбачається, що на розгляд Комісії при Президентові України з питан громадянства матеріали щодо припинення громадянства України від зазначеної особи з поданою нею заявою або внаслідок втрати громадянства України не надходило (т. 11 а.с. 25).

Наведені докази суд визнає належними, допустимими, оскільки вони отримані у відповідності до вимог КПК України, такими, що у своїй сукупності поза розумним сумнівом доводять вину ОСОБА_8 в інкримінованому кримінальному правопорушенні.

За диспозицією ч. 1 ст. 438 КК України законодавець кримінально-караними визначив наступні діяння: 1) жорстоке поводження з військовополоненими 1.2) або цивільним населенням, 2) вигнання цивільного населення для примусових робіт, 3) розграбування національних цінностей на окупован території, 4) застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, 5) інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана ВР України, 6) а також віддання наказу про вчинення таких дій.

Таким чином, серед наведених форм злочинів за частиною першою цієї статті інкриміновані дії обвинуваченому ОСОБА_8 відносяться до інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана ВР України.

Нелегальне ув`язнення та подальше порушення права на справедливий і офіційний судовий процес в умовах окупації частини території України, а саме, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя є порушенням законів ведення війни, що передбачені міжнародними договорами, ратифікованим Україною. Стаття 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни визнає нелегальне ув`язнення особи, яка перебуває під захистом, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, серйозним порушенням цієї конвенці Україна ратифікувала Женевську конвенцію. Нелегальне ув`язнення та подальше порушення права на справедливий і офіційний судовий процес в умовах окупації частини території України, а саме, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя є серйозним порушенням Конвенції і є воєнни злочином. Ці чинники свідчать на користь визнання кримінальної відповідальності за нелегальне ув`язнення та подальше порушення права на справедливий і офіційний судовий процесс осіб, що перебувають під захистом, відповідно до статті 438 КК України.

Об`єктивними елементами цього злочину є те, що особа, яка вчинила злочин, нелегально ув`язнила та позбавила одну або більше осіб права на справедливий і звичайний суд, відмовивши у судових гарантіях, визначених, зокрема, у Третій та Четвертій Женевських конвенціях 1949 року; така особ або особи перебували під захистом однієї чи кількох Женевських конвенцій 1949 року.

Що стосується суб`єктивного елементу, то особа, яка вчинила злочин, умисно та свідомо нелегально ув`язнила та позбавила одну або більше осіб права на справедливий і звичайний суд, відмовивши у судових гарантіях; особа, яка вчинила злочин, знала про фактичні обставини, що визначают статус осіб як таких, що перебувають під захистом відповідно до однієї або кількох Женевських конвенцій 1949 року.

Відповідно до статті 4 Женевської конвенції IV особи, які перебувають під захистом, визначаються як ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є. Сам фак перебування на території сторони конфлікту або на окупованій території означає, що людина перебуває під владою або в «руках» держави-окупанта. Як особи, що перебувають на території до початку збройного конфлікту або окупації, так і особи, які прибули пізніше, однаково захищені Женевсько конвенцією IV.

Наведена конвенція, зокрема, містить низку правил, яку зобов`язана виконувати держава-окупант, її військовослужбовці і окупаційні адміністрації щодо цивільного населення, яке залишилося на окупованій території.

А саме, Конвенція про захист цивільного населення під час війни декларує нижченаведені принципи, що стосуються поводження із представниками мирного (цивільного) населення. Забороняється, незалежно від мотивів, здійснювати примусове індивідуальне чи масове переселення або депортаці цивільних осіб з окупованої території на територію окупаційної держави або на територію будь-якої іншої держави, незалежно від того, окупована вона чи ні.

Обізнаність учасників воєнного конфлікту про вимоги Конвенцій та інших міжнародних документів, що регулюють питання законів і звичаїв війни, є встановленим фактом в силу загальної презумпції обізнаності, а також відповідно до обов`язків щодо розповсюдження, визначених міжнародни правом (ч. 1, 2 ст. 87 Протоколу I).

Відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19.02.2014 року, а АР Крим та м. Севастополь є тимчасово окупованими РФ 20.02.2014 року. Отже, цивільне населення АР Крим та м. Севастополя з дня тимчасової окупації РФ перебувають під захистом Женевської конвенції IV 1949 року, а тому окупаційна держава, зокрема, її представники, не мають права незаконно депортувати або переміщати осіб, які опинилися н окупованій території, тобто під владою окупаційної держави.

У судовому засіданні встановлено, що обвинувачений ОСОБА_8 до моменту тимчасової окупації РФ окремих територій, а саме АР Крим та м. Севастополя, працював на посаді судді Київського районного суду м. Сімферополя та всупереч Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян т правовий режим на тимчасово окупованій території України» не виявив бажання переїхати у зв`язку із тимчасовою окупацією рф та перевестись на посаду судді на іншій території України, а також не подав заяву про звільнення за власним бажанням або у відставку.

Навпаки, відповідно до Указу президента рф від 19.12.2014 року № 786 «О назначении федеральных судов» діючого суддю України ОСОБА_8 було призначено «судьёй Киевского районного суда города Симферополя Республики Крым».

Відповідно до Указа президента российской федерации «О назначении судей федеральных судов и о представителе Президента Российской Федерации в квалификационной коллегии судей московской области» № 106 від 18.03.2019 р., ОСОБА_8 було призначено заступником голови Центральног районного суду м. Сімферополя.

Обвинувачений ОСОБА_8 , обіймаючи вказану посаду судді, як вказують вищевикладені докази, здійснював судочинство від імені російської федерації, про що свідчать судові рішення, у тому числі, і "постановление судьи Киевского районного суда города Симферополя Республики Кры ОСОБА_8 від 29.01.2015 року об избрании в отношении ОСОБА_9 меры пресечения в виде заключения под стражу», і "постановление судьи Киевского районного суда города Симферополя Республики Крым ОСОБА_8 від 17.11.2015 року о продлении срока содержания под стражей ОСОБА_9 », «приговор судьи Киевского районного суда города Симферополя Республики Крым ОСОБА_8 від 15.05.2015 р., яким " ОСОБА_29 признать виновным в совершении преступлений, предусмотренных п. «б» ч. 2 ст. 115, ч. 1 ст. 222 УК Российской Федерацции и назначить ему наказание: по п. «б» 2 ст .115 УК Российской Федерации в виде одного года исправительных работ; по ч. 1 ст. 222 УК Российской Федерации в виде четырех лет лиения свободы без штрафа. В соответствии с требованиями ч. 2 ст. 69 УК Российской Федерации, путем частичного сложения назначенных наказани окончательно назначить ОСОБА_10 наказание в виде четырех лет и двух месяцев лишения свободы в исправительной колонии общего режима без штрафа».

Таким чином, суддя ОСОБА_8 впевнившись в ході судового розгляду, що потерпілі ОСОБА_9 та ОСОБА_10 є громадянами України, проживали на законних підставах тривалий період на території Автономної Республіки Крим, до її окупації російською федерацією та під час її окупації, своїм судовими рішеннями, зловживаючи владою, нелегально ув`язнив та порушив права ОСОБА_9 та ОСОБА_10 на справедливий і офіційний судовий процес, в умовах окупації частини території України, а саме, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя. При цьому слід зауважити, щ приймаючи рішення про нелегальне ув`язнення та порушення прав потерпілих на справедливий і офіційний судовий процес, суддя ОСОБА_8 , в силу своєї професії, будучи професійним суддею, досконало володів чинним українським законодавством, частиною якого є міжнародні договори, згод на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, достовірно знав, що ОСОБА_9 та ОСОБА_10 перебувають під захистом Женевської конвенції IV 1949 року, таким чином усвідомлював обставини, які зробили це ув`язнення та судовий процес незаконними відповідно до Конвенції IV.

Наслідками ухвалення ОСОБА_8 судових рішень від 29.01.2015 року та від 17.11.2015 року стало порушення права ОСОБА_10 на справедливий і офіційний судовий процесс, в умовах окупації частини території України, а саме, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

Наслідком ухвалення ОСОБА_8 судового рішення від 15.05.2015 р. стало нелегальне ув`язнення та порушення права ОСОБА_9 на справедливий і офіційний судовий процесс, в умовах окупації частини території України, а саме, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

Підтвердженням усвідомлення обвинуваченим ОСОБА_8 вчинених ним дій є сам факт постановлення судових рішень щодо нелегального ув`язнення та порушення права цивільного населення окупованої території АРК Крим на справедливий і офіційний судовий процесс, в умовах окупації частин території України, а саме, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, які спрямовані на виконання воєнно-політичного плану та стратегії держави у воєнному конфлікті. При цьому, для доказування, на думку суду, не має значення ступінь обізнаності ОСОБА_8 про деталі воєнно-політичног планування окупаційної влади. У визначенні зв`язку підлягає застосуванню один з Нюрнберзьких принципів (є загальним принципом міжнародного права), а саме: «Той факт, що особа діяла за наказом свого уряду чи керівника, не звільняє її від відповідальності за міжнародним правом, якщо для н свідомий вибір фактично був можливий».

Що стосується контекстуального елементу, то суд вважає за необхідне зазначити, що міжнародний збройний конфлікт має місце з першого пострілу або із захоплення першого квадратного метра території чужої держави, а окупація - це завжди наявний міжнародний збройний конфлікт, оскільк окупантом може бути лише держава з огляду на положення абз. 2 спільної ст. 2 для Женевської Конвенції 1949 року, Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Отже, вчинення обвинуваченим ОСОБА_8 інкримінованого йому злочину 29.01.2015 р., 17.11.2015 р. та 15.05.2015 р. відбувалось під час міжнародного збройного конфлікту і цей злочин безпосередньо пов`язаний з наявністю міжнародного збройного конфлікту, зокрема, у тому, що відбувалос нелегальне ув`язнення цивільного населення тимчасово окупованої території та порушення права цивільного населення окупованої території АРК Крим, яке перебувало під захистом Женевської Конвенції 1949 року, на справедливий і офіційний судовий процесс, в умовах окупації частини територ України, а саме, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

Обвинувачений ОСОБА_8 , будучи призначеним окупаційною владою суддею «Киевского районного суда г. Симферополя Республики Крым» усвідомлював фактичні обставини, які свідчили про існування збройного конфлікту, що на момент вчинення злочинів, починаючи з 29.01.2015 року, трива майже рік.

Дотримуючись вимог ст. 94 КПК України, суд за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, керуючись законом, оцінивши кожен доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, сукупність зібраних доказів - з точки зору достатності та взаємозв`язку, вважає, що винуватість ОСОБА_8 у вчиненні злочину, передбаченого ч.1 ст. 438 КК України, повністю доведена.

Суд вважає доведеним, що ОСОБА_8 своїми діями порушив закони та звичаї війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України та виразились у порушенні вимог ст.ст.4, 13, 47, 64, 67, 70 та 147 Конвенції про захист цивільног населення під час війни від 12.08.1949 року, а саме у нелегальному ув`язненні та подальшому порушенні права на справедливий і офіційний судовий процес щодо ОСОБА_9 , в умовах окупації частини території України, а саме Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, а також у порушенн законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов`язковість яких надана Верховною Радою України, що виразилось у порушенні вимог ст. ст. 4, 13, 47, 64, 67, 70 та 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року, а саме у порушенн права на справедливий і офіційний процес щодо ОСОБА_10 , в умовах окупації частини території України, а саме Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, тобто вчинив злочин, передбачений ч.1 ст. 438 КК України.

Призначаючи покарання обвинуваченому ОСОБА_8 , суд враховує ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, яке відповідно до ст.12 КК України відноситься до категорії особливо тяжкого злочину, особу винного, який на період інкримінованого діяння був не судими працює, проживає на тимчасово окупованій території України.

Обставин, які пом`якшують або обтяжують покарання обвинуваченого ОСОБА_8 , судом не встановлено.

При обранні виду та розміру покарання суд, реалізуючи принципи справедливості та індивідуалізації покарання, враховуючи, що призначене покарання має бути не лише карою, але і переслідувати цілі загальної та спеціальної превенції, вважає, що покарання у межах санкції ч.1 ст. 438 КК Україн відповідатиме вчиненому і сприятиме виправленню обвинуваченого й запобіганню вчиненню нових злочинів.

Цивільний позов у кримінальному провадженні не заявлено.

Речові докази у цьому кримінальному провадженні відсутні.

Процесуальні витрати у цьому кримінальному провадженні відсутні.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст. 94, 135, 139, 297-1, 297-5, 323, 368, 370, 374 КПК України

У Х В А Л И В :

ОСОБА_8 визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, та призначити йому покарання у виді 10 (десяти) років позбавлення волі.

На підставі ч.4 ст. 70 КК України, за сукупністю злочинів, за даним вироком і за вироком Подільського районного суду м. Києва від 24.09.2024 р., яким ОСОБА_8 засуджено за ч.1 ст. 111 КК України на 13 років позбавлення волі з конфіскацією майна, шляхом поглинення більш суворим покарання менш суворого, визначити ОСОБА_8 к відбуттю покарання у виді 13 років позбавлення волі з конфіскацією майна.

Строк відбування покарання рахувати з моменту звернення вироку до виконання.

Вирок може бути оскаржений до Київського апеляційного суду через Деснянський районний суд м. Києва протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку на подачу апеляційної скарги за відсутності такої скарги, а при оскарженні вироку - після постановлення ухвали апеляційним судом.

Копія вироку негайно після його проголошення вручається обвинуваченому та прокурору.

Учасники судового провадження мають право отримати копію вироку в суді.

Головуючий -